

Mendelova univerzita v Brně
Agronomická fakulta
Ústav zemědělské, potravinářské a environmentální techniky

**Analýza vývoje nakládání s odpadem v České republice se
zaměřením na odpad z obalů**

Bakalářská práce

Vedoucí práce:
Ing. Eva Krčálová, Ph.D.

Vypracovala:
Jana Příkrá

Brno 2015

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že jsem práci: Analýza vývoje nakládání s odpadem v České republice se zaměřením na odpad z obalů vypracoval/a samostatně a veškeré použité prameny a informace uvádím v seznamu použité literatury. Souhlasím, aby moje práce byla zveřejněna v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách ve znění pozdějších předpisů a v souladu s platnou Směrnicí o zveřejňování vysokoškolských závěrečných prací.

Jsem si vědom/a, že se na moji práci vztahuje zákon č. 121/2000 Sb., autorský zákon, a že Mendelova univerzita v Brně má právo na uzavření licenční smlouvy a užití této práce jako školního díla podle § 60 odst. 1 autorského zákona.

Dále se zavazuji, že před sepsáním licenční smlouvy o využití díla jinou osobou (subjektem) si vyžádám písemné stanovisko univerzity, že předmětná licenční smlouva není v rozporu s oprávněnými zájmy univerzity, a zavazuji se uhradit případný příspěvek na úhradu nákladů spojených se vznikem díla, a to až do jejich skutečné výše.

V Brně dne 28. dubna 2015

.....
Jana Příkrá

PODĚKOVÁNÍ

Touto cestou bych ráda poděkovala paní Ing. Evě Krčálové, Ph.D. za odborné vedení bakalářské práce, rady a cenné připomínky, bez kterých by bakalářské práce nevznikla. Dále bych ráda poděkovala mé rodině, která mě celé studium podporovala.

ABSTRAKT

Předkládaná bakalářská práce je zaměřena na problematiku nakládání s odpady v České republice se zaměřením na odpady z obalů. V úvodní části je popsán vývoj zákona o odpadech. V další kapitole je všeobecně charakterizováno nakládání s odpady, zejména se jedná o legislativní přehled aktuálních zákonů, spojených především s činnostmi při nakládání s odpady. V této práci je dále popsán zákon týkající se problematiky obalů a obalových odpadů. Práce uvádí základní pojmy týkající se obalů a odpadů z obalů, přehled příslušných státních orgánů a institucí, které jsou spojeny s obaly a odpady z obalů. V neposlední řadě je v práci uveden přehled nakládání s obalovým odpadem.

Klíčová slova: Obaly a odpady z obalů, recyklace, nakládání s odpady, záko

Abstract

The bachelor thesis is focused on waste management issue in the Czech Republic, focusing on packaging waste. The first part describes the development of the Waste Act. The next chapter generally characterizes the waste management, notably the legislative summary of the current laws, related mainly to activities in waste management. Further, the law on the issue of packaging and packaging waste is explained in this work. The thesis presents the basic concepts concerning of packaging and packaging waste, an overview of relevant state bodies and institutions that are associated with packaging and packaging waste. Finally, the thesis contains the list of packaging waste management.

Key words: packages packaging waste ,recycling , waste management, laws

OBSAH

1	Úvod.....	8
2	Cíl práce	9
3	Vývoj a změny v legislativě s nakládáním odpadů	10
3.1	Cíle zákona č. 125/1997 Sb., byly následující	11
3.2	Zákon č. 125/1997 Sb., rozdíly v předchozí právní úpravě	11
3.3	Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech rozdíly oproti předchozí právní úpravě.....	13
4	Právní předpisy vztahující se k nakládání s odpady z obalů	14
4.1	Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech	14
4.2	Zákon č. 477/2001 Sb., o obalech.....	15
4.3	Zákon č.94/2004 Sb. – novela zákona o obalech 2004	15
4.4	Zákon č.66/2006 Sb. - novela zákona o obalech 2006.....	15
4.5	Zákon č.62/2014 Sb. novela zákona o obalech 2014	15
4.6	Nařízení vlády č. 352/2014 Sb., o Plánu odpadového hospodářství České republiky pro období 2015 až 2024	16
4.7	Vyhlášky Ministerstva životního prostředí vztahující se k nakládání s odpady z obalů	16
5	Nakládání s odpady	16
5.1	Hierarchie způsobu nakládání s odpady.....	16
5.2	Obecné povinnosti.....	17
5.3	Povinnosti původců odpadů	17
5.4	Upuštění od třídění.....	18
5.5	Odpovědnost za nakládání s odpady	19
5.6	Evidence odpadu	19
5.7	Povinnosti při přepravě odpadu	20
6	Zákon o obalech č 477/2001 Sb.	21
6.1	Základní pojmy uvedené v zákoně č.477/2001 Sb., o obalech	21
6.1.1	Obal	21
6.1.2	Výrobek.....	22

6.1.3	Nakládání s obaly	22
6.1.4	Uvedení obalu na trh	22
6.1.5	Uvedení obalu do oběhu.....	23
6.1.6	Dovoz obalu nebo baleného výrobku	23
6.1.7	Opakované použití obalu.....	23
6.1.8	Vratný obal.....	23
6.1.9	Zpětný odběr	24
6.1.10	Obalový prostředek.....	24
6.1.11	Jiný konečný uživatel.....	24
6.1.12	Průmyslový obal	24
7	Povinnosti při nakládání s obaly a odpady z obalů	24
7.1	Povinnosti osob spojené s nakládáním obalů.....	24
7.2	Osoba, která uvádí na trh obal,	25
7.3	Osoba, která uvádí na trh obalový prostředek.....	26
7.4	Označování Obalů.....	26
7.5	Opakovaně použitelné obaly	27
7.6	Vratné obaly.....	27
7.7	Vratné zálohované obaly.....	27
7.8	Zpětný odběr	27
7.9	Využití odpadu z obalů	28
7.10	Seznam osob	28
7.11	Evidence	28
7.12	Autorizovaná obalová společnost	29
7.13	Podmínky pro zajišťování sdruženého plnění.....	29
8	Správní úřady v oblasti nakládání s obaly a odpady z obalů.....	30
8.1.1	Ministerstvo životního prostředí	31
8.1.2	Ministerstvo zemědělství a Ministerstvo průmyslu a obchodu	31
8.1.3	Krajské hygienické stanice.....	31
8.1.4	Česká obchodní inspekce	32

8.1.5	Státní zemědělská a potravinářská inspekce.....	32
8.1.6	Státní ústav pro kontrolu léčiv.....	32
8.1.7	Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv	32
8.1.8	Česká inspekce životního prostředí.....	33
8.1.9	Celní úřady	33
9	Instituce zabývající se nakládáním s obalovým odpadem.....	33
9.1	Autorizovaná obalová společnost EKO-KOM.....	33
9.2	Česká informační agentura životního prostředí (CENIA).....	36
10	Přehled vývoje nakládání a recyklace s obalovým odpadem.....	36
11	Nakládání s odpadem z obalů	38
11.1	Třídění	39
11.2	Skládkování	40
11.3	Recyklace.....	41
11.3.1	Recyklace papíru.....	41
11.3.2	Recyklace skla	41
11.3.3	Recyklace plastů	41
11.3.4	Recyklace kovů	42
11.3.5	Recyklace nápojových kartonů	42
11.4	Spalování odpadů.....	42
12	Závěr	44
13	Použité zdroje.....	45
14	Seznam použitých zkratk	48

1 Úvod

S odpadem se v dnešní době setkáváme neustále. Vzniká především jako vedlejší produkt při všech lidských činnostech, které denně vykonáváme. Bereme ho jako něco, čeho se musíme zbavit. Proto je nutná existence spolehlivého systému a to především ve větších sídelních útvarech. I v dnešní době nejsou výjimkou státy, které mají s odpady problém. Je to způsobeno nefunkčností nebo dokonce neexistencí takového systému. Města se stávají zavalená odpady, které mohou být zdroji nemocí a infekcí. Velké množství odpadů není problémem jen rozvojových zemí, ale celého světa. Pro každou zemi je důležité mít správnou vizi, technické zázemí a legislativní podporu, jak do budoucna nakládat s odpady. V ČR systém nakládání s odpady funguje podle platné legislativy, která zohledňuje požadavky evropských směrnic.

Mezi problematiku nakládání s odpady patří také odpady z obalů, jejichž produkce podle statistik stále stoupá. V České republice řeší jak s obaly nakládat zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů, jeho cílem je ochrana životního prostředí a předcházení vzniku odpadů z obalů. V jeho obsahu je obal řazen do několika komodit, se kterými se pak nakládá s ohledem na jeho skupinu. To napomáhá odstranění a především využití části odpadů z obalů, které přispívají k celkovému prospěchu situace s odpady v České republice.

2 Cíl práce

Cílem této bakalářské práce je zhodnotit vývoj právních předpisů, které řeší problematiku nakládání s odpady z obalů v České republice. Identifikovat změny v právních předpisech, popsat současné právní a institucionální zajištění nakládání s obalovým odpadem v České republice a zhodnotit současné prioritní trendy nakládání s odpady. V závěru práce charakterizovat současný vývoj odpadového hospodářství se zaměřením na odpady z obalů.

3 Vývoj a změny v legislativě s nakládáním odpadů

Právní úprava nakládání s odpady nebyla v minulosti velmi propracovaná. Jako ochrana před škodlivými a nežádoucími účinky odpadů sloužil před rokem 1989 zákon č. 20/1966 Sb., o péči a zdraví lidu, dále související vyhláška Ministerstva zdravotnictví a zdraví lidu, související vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 45/1966 Sb., o vytváření a ochraně zdravých životních podmínek a také k další úpravě existovaly vyhlášky upravující otázky související s organizovaným sběrem vybraných druhotných surovin.^[8]

První zákon, který v České republice řešil odpady, byl platný od 1. 8. 1991 do 31. 12. 1997. Zákon č. 238/1991 Sb., o odpadech, byl propracován velmi stručně, obsahoval pouze 17 paragrafů a jednu přílohu, v níž byly stanoveny vlastnosti způsobující nebezpečnost odpadů. Výtah zákona včetně jiného postrádal význam a definici pojmu „komunální odpad“, ale zato byl uveden v katalogu odpadů. Zákon také neřešil otázku přesného okamžiku přechodu vlastnictví k tomuto odpadu na obec. Komunální odpad a jeho podskupiny byly uvedeny jen v katalogu odpadů vyhlášeného v opatření Federálního výbor pro životní prostředí ze dne 1. srpna 1991 (částka 69/1991 Sb., Opatření Federálního výboru pro životní prostředí, kterým se vyhláší Kategorizace a katalog odpadů.)^[8]

Dne 13. 5. 1997 se Parlament usnesl na novém zákoně č. 125/1997 Sb., o odpadech s účinností od 1. 1. 1998.

Zákon č. 125/1997 Sb., o odpadech, měl být přijat v souladu se Směrnicemi Rady 75/442/EHS, ve znění Směrnice Rady č. 91/156/EHS. Rozhodnutím Komise č. 94/3 EHS a s Basilejskou úmluvou. Souladu se Směrnicí Rady 75/442/EHS však dosaženo nebylo.

Jednou z příčin přijetí nové právní úpravy bylo přijetí České republiky do OECD a její příprava do Evropské Unie vyžadovala postupné kroky sjednocení české legislativy i v okruzích nakládání s odpady. Další příčinou byla nepřehlednost a také spolu s vývojem v oboru nakládání s odpady neúplnost právní úpravy týkající se nakládání s odpady, která byla obsažena v řadě právních předpisů.^[8]

3.1 Cíle zákona č. 125/1997 Sb., byly následující

Prevence vzniku odpadů a snížení produkce odpadů. Tento cíl byl v zákoně č. 125/1997 Sb., o odpadech, zakotven v § 3 odst. 1, který stanovil pro každého povinnost předcházet vzniku odpadů, omezovat jejich množství a nebezpečné vlastnosti.

Omezení rizika pro životní prostředí způsobené manipulací, zpracováním, užitím, zneškodňováním nebo ukládáním odpadů; nebezpečné odpady ukládat na skládky až po jejich úpravě zajišťující odstranění škodlivin,

Využití surovinového a energetického potenciálu odpadů, a tím dosažení úspor primárních neobnovitelných zdrojů surovin a energie.

Omezení produkce odpadů z obalů, včetně omezení použití látek v obalové technice, představující významná rizika pro životní prostředí.

Zavedení racionálního systému nakládání s odpady, podpora separovaného sběru, recyklace a regenerace odpadů, nezávadného zneškodňování nevyužitelného podílu odpadu a omezení objemu odpadů ukládaných na skládky- zavedení systému autorizací pro nakládání s některými nebezpečnými odpady, které představují závažná rizika pro životní prostředí. ^[8]

3.2 Zákon č. 125/1997 Sb., rozdíly v předchozí právní úpravě

Právní úprava zákona č. 125/1997 Sb., o odpadech, se lišila od dané zákonem č. 238/1991 Sb. v bodech:

Byla nově v souladu s Basilejskou úmluvou a předpisy EU a OECD.

Dovoz odpadů za účelem zneškodnění byl zakázán, vývoz nebezpečných odpadů byl povolen pouze do zemí EU a OECD a vázán na souhlas přijímající země.

Výrobci, dovozci a prodejci byly povinni uvádět na trh pouze výrobky a obaly, jejichž nespotřebované části nebo odpady z nich bylo možné dále využít nebo zneškodnit způsobem, kdy vliv na životní prostředí nepřesahoval míru, stanovenou zvláštními předpisy. Dále museli výrobci a dovozci obalů respektovat požadavky stanovené pro používané obaly s ohledem na ochranu životního prostředí.

Vymezil některé nové pojmy (komunální odpad, skladování odpadů, oprávněná osoba, obal – atd.) a odlišným způsobem definoval některé pojmy původní (odpad, zneškodňování odpadů).

Oproti předchozí právní úpravě byly zpřesněny povinnosti k odpadům při přechodu vlastnických práv. Podle § 2 odst. 12 zákona č. 125/1997 Sb., o odpadech, se obec stala původcem a vlastníkem komunálního odpadu v okamžiku, kdy fyzická osoba odložila odpad na místě k tomu určeném.

Byl zrušen institut programu odpadového hospodářství, a to na všech úrovních jako administrativně náročný, bez odpovídajícího efektu – bylo nutné jen zpracovávat koncepce odpadového hospodářství Ministerstvem životního prostředí.

Samostatně bylo řešeno nakládání s komunálním odpadem s výrazným posílením funkce obcí především ve vztahu k občanům.

Nově se zákonem zavedla úhrada za svoz, třídění a zneškodňování komunálního odpadu, jejíž výši stanovila obec.

Nově se stanovila povinnost vyžádat si souhlas k podnikání v oblasti nakládání s komunálním odpadem na území obce od příslušné obce.

Byla zavedena možnost pro původce odpadů, kteří produkovaly odpad zařazený dle Katalogu odpadů jako odpad komunální využít systému sběru, třídění, využívání a zneškodňování komunálního odpadu stanoveného obcí na základě písemné dohody s touto obcí.

Vydal se nový katalog odpadů, který byl kompatibilní s Evropským katalogem odpadů.
[8]

Zákon č. 125/1997 Sb., o odpadech, byl za dobu své platnosti a účinnosti celkem čtyřikrát novelizován, a to zákonem č. 167/1998 Sb., zákonem č. 352/1999 Sb., zákonem č. 37/2000 Sb. a zákonem č. 132/2000 Sb. [8]

3.3 Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech rozdíly oproti předchozí právní úpravě

Stávající právní úprava se od předchozí liší zejména v těchto základních bodech:

Bylo vypuštěno ustanovení uvedené v § 3 odst. 6 a 7 zákona č. 125/1997 Sb., o odpadech, řešící nezákonné ukládání odpadů na místech, která k tomu nebyla určena (tzv. černé skládky). Problematiku černých skládek řeší zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech, pouze obecně v rámci působnosti obecního úřadu obce s rozšířenou působností.

Byla upřesněna definice odpadu.

Byla upravena definice komunálního odpadu.

Změněna byla definice využívání odpadů. Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech, definuje využívání odpadů odkazem na taxativně vyjmenované činnosti v příloze č. 3 tohoto zákona.

Definice zneškodnění odpadů upravená zákonem č. 125/1997 Sb., o odpadech, byla nahrazena definicí odstraňování odpadů. Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech, definuje odstraňování odpadů odkazem na taxativně vyjmenované činnosti v příloze č. 4 tohoto zákona.

Nově jsou dále definovány pojmy „odpadové hospodářství, zařízení, shromažďování odpadů, materiálové využití odpadů, energetické využívání odpadů, sběr odpadů a výkup odpadů“.

Byly provedeny určité úpravy v definicích pojmů „skladování odpadů, skládka odpadů, úprava odpadů, oprávněná osoba a původce“.

Nově se zavádí pro původce a oprávněné osoby, které splňují podmínky stanovené zákonem a dále pro provozovatele skládky nebezpečných odpadů nebo komunálních odpadů, povinnost určit odpadového hospodáře, prostřednictvím kterého zajišťují odborné nakládání s odpady.

K povinnostem původců daných zákonem č. 125/1997 Sb., o odpadech, přibýly další povinnosti, např. povinnost odpady, které původce sám nemůže využít nebo odstranit v souladu se zákonem č. 185/2001 Sb., o odpadech, a prováděcími předpisy, převést do vlastnictví pouze osobě oprávněné k jejich převzetí podle § 12 odst. 3 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, a to buď přímo, nebo prostřednictvím k tomu zřízené právnické osoby.

Došlo k úpravě ohledně povinností fyzických osob produkujících komunální odpad a ke změně plateb za komunální odpad.

Bylo vypuštěno problematické ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 125/1997 Sb., o odpadech, podle kterého na území obce nakládá s komunálním odpadem obec nebo ta oprávněná osoba, která k nakládání s komunálním odpadem obdržela písemný souhlas obce.^[8]

4 Právní předpisy vztahující se k nakládání s odpady z obalů

4.1 Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech

Tento zákon upravuje pravidla pro předcházení vzniku odpadů, nakládání s nimi tak, aby nedocházelo k porušení ochrany životního prostředí, lidského zdraví a trvale

udržitelného rozvoje. Dále upravuje práva a povinnosti osob v odpadovém hospodářství a působnost orgánů veřejné správy v odpadovém hospodářství. Pojem odpad, který je zde přesně definován, lze podle tohoto zákona rozřadit do jednotlivých kategorií. V přílohách k tomuto zákonu najdeme seznam nebezpečných vlastností odpadů, způsoby jak využívání, tak i odstraňování odpadů. ^[17]

4.2 Zákon č. 477/2001 Sb., o obalech

Tento zákon se vztahuje na nakládání se všemi obaly, které jsou v České republice uváděny na trh nebo do oběhu, s výjimkou kontejnerů užívaných v silniční, železniční nebo letecké dopravě nebo při námořní nebo vnitrozemské plavbě podle mezinárodních smluv, jimiž je Česká republika vázána a které byly vyhlášeny ve Sbírce mezinárodních smluv nebo ve Sbírce zákonů. ^[18]

4.3 Zákon č.94/2004 Sb. – novela zákona o obalech 2004

Tímto zákonem se mění zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 94/2004 Sb., vstoupil v platnost dne 29. 1. 2004. ^[18]

4.4 Zákon č.66/2006 Sb. - novela zákona o obalech 2006

V souladu s novelou zákona č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů, vydanou pod č. 66/2006 Sb., jejíž účinnost vstoupila v platnost dne 15. 3. 2006. ^[18]

4.5 Zákon č.62/2014 Sb. novela zákona o obalech 2014

Zákonem č. 62/2014 Sb., kterým se mění zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 62/2014 Sb., vstoupil v platnost dne 19. 3. 2014. ^[18]

4.6 Nařízení vlády č. 352/2014 Sb., o Plánu odpadového hospodářství České republiky pro období 2015 až 2024

V příloze tohoto nařízení je stanovena závazná část Plánu odpadového hospodářství pro období 2015 až 2024 České republiky. Jsou zde stanoveny opatření a cíle pro recyklaci a využití obalových odpadů. ^[24]

4.7 Vyhlášky Ministerstva životního prostředí vztahující se k nakládání s odpady z obalů

Vyhláška č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady. Tato vyhláška upravuje technické požadavky na skládky odpadů a podmínky jejich posuzování. Je zde stanoveno, které odpady nelze na skládku ukládat, případně které lze ukládat za určitých podmínek. ^[19]

Vyhláška č. 381/2001 Sb., kterou se stanoví Katalog odpadů, Seznam nebezpečných odpadů a seznamy odpadů a států pro účely vývozu, dovozu a tranzitu odpadů a postup při udělování souhlasu k vývozu, dovozu a tranzitu odpadů (Katalog odpadů), ve znění pozdějších předpisů. Tato vyhláška upravuje náležitosti ohledně přepravy odpadů, rozsah náležitostí, které jsou nutné v dokumentech o přepravě. ^[21]

Vyhláška č. 376/2001 Sb., o hodnocení nebezpečných vlastností odpadů. V této vyhlášce najdeme obsah žádosti o udělení pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů, kritéria, metody a postup pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadů a obsah osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadů. ^[22]

5 Nakládání s odpady

Nakládání s odpady se u nás řídí podle zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech.

5.1 Hierarchie způsobu nakládání s odpady

V České republice existuje posloupnost v rámci jakékoli činnosti s odpady, kterou je nutno dodržovat.

1. předcházení vzniku odpadu,
2. příprava k opětovnému použití,
3. recyklace odpadů,
4. jiné využití odpadů (např. energetické využití),
5. odstranění odpadů.

Od hierarchie způsobů nakládání s odpady je možno se odchýlit, pokud se na základě posuzování životního cyklu celkových dopadů zahrnujícího vznik odpadu a nakládání s ním prokáže, že je to vhodné. ^[17]

Každý má při své činnosti povinnost předcházet vzniku odpadů, omezovat jejich množství a nebezpečné vlastnosti. Odpady, jejichž vzniku nelze zabránit, musí být využity, případně odstraněny způsobem, který neohrožuje lidské zdraví a životní prostředí a který je v souladu s tímto zákonem a se zvláštními právními předpisy. ^[17]

5.2 Obecné povinnosti

V obecných povinnostech lze s odpady podle tohoto zákona nakládat pouze v zařízeních, která jsou k nakládání s odpady podle tohoto zákona určena, nebo pokud není stanoveno jinak. Při tomto nakládání s odpady nesmí být samozřejmě ohroženo lidské zdraví, ani ohrožováno, nebo poškozováno životní prostředí a nesmějí být překročeny limity znečišťování stanovené zvláštními právními předpisy. ^[17]

5.3 Povinnosti původců odpadů

Původce odpadů je povinen

- zařazovat odpady podle druhu a kategorie odpadů, pokud je zařazení nejasné, rozhodnutí vydá příslušný krajský úřad obce s rozšířenou působností,
- zajistit přednostní využití odpadu před odstraněním odpadu,

- odpady, které původce sám nemůže využít nebo odstranit, převést do vlastnictví pouze osobě oprávněné k jejich převzetí, k dalšímu využití nebo odstranění,
- shromažďovat odpady dle jednotlivých druhů a kategorií, do doby předání oprávněné osobě musí být odděleně uloženy a řádně označeny,
- zabezpečit odpad před nežádoucím znehodnocením, odcizením nebo únikem, nutné je shromažďovat v prostředcích, které zabrání úniku do životního prostředí,
- vést průběžnou evidenci, kterou je povinen vést každý, kdo vyprodukuje více jak 100 t/rok ostatního odpadu, nebo více jak 100 kg/rok nebezpečného odpadu, je povinen podat hlášení o produkci a nakládání s odpady k 15.2.,
- umožnit kontrolním úřadům přístup do objektu, prostoru a zařízení, na vyžádání předložit dokumentaci a poskytnou pravdivé a úplné informace, které souvisejí s nakládáním s odpady,
- stanovit si odpadového hospodáře pokud nakládali v posledních 2 letech s nebezpečnými odpady v množství větším než 100 t nebezpečného odpadu za rok,
- vypracovat plán odpadového hospodářství obce, pokud je ročně vyprodukováno více jak 10 t nebezpečného odpadu a více jak 1000 t ostatního odpadu,
- platit poplatky za ukládání odpadů na skládku. ^[17]

5.4 Upuštění od třídění

Existuje-li způsob následného využití nebo odstranění odpadu nevyžadující třídění nebo oddělené shromažďování, je možné upustit od třídění. K upuštění od třídění je nutné mít souhlas krajského úřadu. ^[17]

5.5 Odpovědnost za nakládání s odpady

Původce odpadů je odpovědný za nakládání s odpady dokud nedojde k jejich využití, či odstranění, v případě, že toto zajišťuje sám, jako oprávněná osoba. Odpovědnost přetrvává i do doby, než je odpad převeden do vlastnictví jiné oprávněné osobě k jejich převzetí. Na každou oprávněnou osobu, která převezme do svého vlastnictví odpady od původce, přecházejí povinnosti původce. ^[17]

5.6 Evidence odpadu

Původce odpadu a oprávněné osoby, které nakládají s odpady, jsou povinni vést průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s odpady. Evidence musí být vedena samostatně za každou provozovnu a za každý druh odpadu samostatně. ^[17]

Původci odpadů jsou v případě, že produkuje nebo nakládají s více než 100 kg/rok nebezpečného odpadu nebo s více než 100 t/rok ostatního odpadu, jsou povinni zasílat každoročně od 15. února následujícího roku pravdivé a úplné hlášení o druzích, množství odpadů a způsobech nakládání s nimi obecnímu úřadu s rozšířenou působností dle místa provozovny. ^[17]

Obecní úřady obcí s rozšířenou působností jsou povinny vést evidenci jimi vydaných souhlasů a dalších rozhodnutí. Tuto evidenci zasílají ministerstvu do 30. dubna následujícího roku prostřednictvím zařízení pro přenos dat nebo na technickém nosiči dat. ^[17]

Pokud není stanoveno jinak, je povinnost vést evidenci archivovat nejméně po dobu 5 let.

Průběžná evidence musí obsahovat:

- množství vyprodukovaného odpadu (název, katalogové číslo, kategorie odpadu),
- způsob nakládání s odpadem,

- množství předaného odpadu k využití nebo odstranění, identifikační údaje oprávněných osob, který byl odpad předán,
 - množství přijatého odpadu, identifikační údaje původce nebo oprávněných osob, od nichž byl odpad přijat,
 - datum a čas zápisu, jméno a příjmení osoby odpovědné za vedení evidence.
- [17]

5.7 Povinnosti při přepravě odpadu

Při přepravě odpadu musí fyzická nebo právnická osoba:

- zabezpečit přepravu odpadu v souladu s požadavky, které stanovují zvláštní právní předpisy,
- předložit na vyžádání kontrolních orgánům doklady související s přepravou odpadů a poskytnout o ní úplné a pravdivé informace,
- uchovávat dokumenty související s přepravou po dobu 3 let ode dne zahájení přepravy,
- označit přepravní prostředek přepravující odpad,
- při přepravě nebezpečných odpadů vést evidenci a ohlašovat přepravované nebezpečné odpady. [17]

Doprovodce je povinen informovat řidiče vozidla o skutečnosti, že bude ve vnitrozemí nebo přes hranice přepravovat odpady, vybavit řidiče doklady podle druhu přepravovaného odpadu a účelu přepravy a zajistit, aby těmito doklady byly přepravované odpady vybaveny po celou dobu přepravy. Způsob označení přepravního prostředku přepravující odpad stanovuje Ministerstvo vyhláškou. [17]

6 Zákon o obalech č 477/2001 Sb.

Zákon č. 477/2001 Sb., o obalech. Účelem tohoto zákona je chránit životní prostředí předcházením vzniku odpadů z obalů, a to zejména snižováním hmotnosti, objemu a škodlivosti obalů a chemických látek v těchto obalech obsažených v souladu s právem Evropské unie. Zákon stanovuje podnikajícím právnickým a fyzickým osobám a působnosti správních úřadů práva a povinnosti při nakládání s obaly a uvádění obalů a balených výrobků na trh nebo do oběhu, a při využití odpadu z obalů a stanoví poplatky a ochranná opatření, opatření k nápravě a pokuty. Zmíněný zákon se vztahuje na nakládání se všemi obaly, které jsou v České republice uváděny na trh nebo do oběhu, s výjimkami které jsou v zákoně blíže specifikovány. Pokud tento zákon nestanoví jinak, pro nakládání s odpady z obalů se vztahují právní předpisy platné pro hospodaření s odpady. Dále určuje povinnosti při zpětném odběru a při využití odpadu z obalů, stanovuje také ochranná opatření, poplatky a pokuty k nápravě. ^[18]

6.1 Základní pojmy uvedené v zákoně č.477/2001 Sb., o obalech

6.1.1 Obal

Obalem se rozumí výrobek zhotovený z materiálu jakékoli povahy a určený k pojmutí, ochraně, manipulaci, dodávce, popřípadě prezentaci výrobku nebo výrobků určených spotřebiteli nebo jinému konečnému uživateli, jestliže má zároveň:

- v místě nákupu tvořit prodejní jednotku pro spotřebitele nebo jiného konečného uživatele,
- v místě nákupu tvořit skupinu určitého počtu prodejních jednotek, anebo slouží pouze jako pomůcka pro umístění do regálů v místě prodeje a může být z výrobku odstraněn, aniž se tím ovlivní jeho vlastnosti,
- usnadňuje manipulaci, přepravu při větším počtu prodejních jednotek, nebo skupinových obalů, tak aby nedošlo během manipulace, nebo přepravy k poškození. ^[18]

Odpad

Odpad je každá movitá věc, které se osoba zbavuje nebo má úmysl nebo povinnost se jí zbavit. ^[17]

6.1.2 Výrobek

Výrobkem jakákoli věc, která byla vyrobena, vytěžena nebo jinak získána bez ohledu na stupeň jejího zpracování a je určena k uvedení na trh nebo do oběhu. ^[18]

6.1.3 Nakládání s obaly

Nakládání s obaly výroba obalů, uvádění obalů nebo balených výrobků na trh nebo do oběhu, použití obalů, úprava obalů a opakované použití obalů. ^[18]

Odpadové hospodářství

Činnost zaměřená na předcházení vzniku odpadů, na nakládání s odpady a na následnou péči o místo, kde jsou odpady trvale uloženy, a kontrola těchto činností. ^[17]

Původce odpadů

Právnícká osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, při jejichž činnosti vznikají odpady, nebo právnícká osoba, nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, které provádějí úpravu odpadů nebo jiné činnosti, jejichž výsledkem je změna povahy nebo složení odpadů, a dále obec od okamžiku, kdy nepodnikající fyzická osoba odpad odloží na místě k tomu určeném. Obec se současně stane vlastníkem tohoto odpadu. ^[17]

6.1.4 Uvedení obalu na trh

Okamžik, kdy je obal bez ohledu na to, zda samostatně nebo spolu s výrobkem, v České republice poprvé úplatně nebo bezúplatně předán nebo nabídnut k předání za účelem distribuce, nebo používání, nebo k němu byla poprvé převedena vlastnická práva. Za uvedení obalu na trh se považuje přeshraniční přeprava, kdy jsou obalu nebo baleného výrobku z jiného členského státu Evropské unie do České republiky nebo dovoz obalu

nebo baleného výrobku, s výjimkou propuštění do režimu aktivního zušlechťovacího styku, nebo do režimu dočasného použití v případě, že po ukončení tohoto režimu budou obaly nebo balené výrobky z České republiky vyvezeny v plném rozsahu do zahraničí. ^[18]

6.1.5 Uvedení obalu do oběhu

Uvedením obalu do oběhu, se rozumí úplné nebo bezúplatné předání obalu v České republice bez ohledu na to, zda samostatně nebo spolu s výrobkem, jiné osobě za účelem distribuce nebo použití, s výjimkou uvedení obalu na trh. ^[18]

6.1.6 Dovoz obalu nebo baleného výrobku

Dovozem se rozumí propuštění ze státu, který není členem Evropské unie, na území České republiky do celního režimu volného oběhu, do režimu aktivního zušlechťovacího styku, do režimu dočasného použití nebo do režimu přepracování pod celním dohledem. ^[18]

6.1.7 Opakované použití obalu

Činnost, při níž se obal, který byl navržen a určen, aby během doby své životnosti vykonal určitý minimální počet obrátek či cyklů, znovu plní nebo se používá k témuž účelu, pro nějž byl určen, s pomocí nebo bez pomoci dodatečných prostředků. ^[18]

Zpracování odpadů

Využití nebo odstranění odpadů zahrnující i přípravu před využitím nebo odstraněním odpadů. ^[17]

6.1.8 Vratný obal

Je takový, pro který existuje zvlášť vytvořený způsob vracení použitého obalu osobě, která jej uvedla do oběhu, ^[18]

6.1.9 Zpětný odběr

Odebírání použitých obalů od spotřebitelů na území České republiky za účelem opakovaného použití, využití nebo odstranění odpadu z obalů, ^[18]

6.1.10 Obalový prostředek

Výrobek, z něhož je obal přímo vyroben, nebo který je součástí obalu sestávajícího se z více částí. ^[18]

6.1.11 Jiný konečný uživatel

Podnikající fyzická nebo právnická osoba, která nakupuje obaly nebo balené výrobky pro svoji podnikatelskou činnost a neuvádí je dále do oběhu, ^[18]

6.1.12 Průmyslový obal

Obal určený výhradně k balení výrobku určeného výhradně pro jiného konečného uživatele. ^[18]

7 Povinnosti při nakládání s obaly a odpady z obalů

Ten kdo uvádí obal na trh je v rámci tohoto zákona povinen zajistit, aby hmotnost a objem obalu byli co nejmenší, ale přijatelné pro konečného uživatele. Cílem je snížit množství odpadů z obalů, které je nutno odstranit. ^[18]

7.1 Povinnosti osob spojené s nakládáním obalů

Osoba, která uvádí na trh obal, balený výrobek nebo obalový prostředek, je povinna zajistit aby koncentrace látek uvedených ve vyhlášce Ministerstva životního prostředí č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady ve znění pozdějších předpisů nepřekročila limitní hodnoty:

- Seznamu dosud klasifikovaný nebezpečný chemických látek, obsažené v obalu nebo obalovém materiálu, v emisním popelu, výluhu, spalování nebo skládkování odpadu vzniklého z obalu, nebo při nakládání s tímto odpadem. Ve znění nařízení vlády nařízení vlády č. 25/1999 Sb., kterým se stanoví postup hodnocení nebezpečnosti chemických látek a chemických přípravků, způsob jejich klasifikace a označování a vydává Seznam dosud klasifikovaných nebezpečných chemických látek. ^[18]

- Součet koncentrací olova, kadmia rtuti a chromu s oxidačním číslem VI v obalu nebo obalovém prostředku by neměl překročit limitní hodnotu tj. 100 mikrogramů/g.

Po splnění účelu, pro který byl obal nebo obalový prostředek vyroben by měl být odpad z něj využitelný alespoň jedním z těchto způsobů. Procesem kdy jsou odpady z obalů přeměněny ve výrobek nebo surovinu (recyklace). Dále může být využit přímým spalováním za uvolňování energie hořením, a to samostatně nebo spolu s jiným odpadem a se zužitkováním získaného tepla (energetické využití). Třetím způsobem je aerobním zpracováním nebo anaerobním zpracováním biologicky rozložitelných složek tohoto odpadu za kontrolovaných podmínek a s použitím mikroorganismů za vzniku stabilizovaných organických zbytků nebo metanu (organická recyklace), skládkování se za organickou recyklaci nepovažuje. ^[18]

7.2 Osoba, která uvádí na trh obal,

Je povinna:

- na požádání předložit kontrolním orgánům technickou dokumentaci nezbytnou k prokázání splnění povinností,
- průkazně informovat své odběratele o tom, že obal splňuje požadavky stanovené pro prevenci a podmínky uvedení obalu na trh,
- osoba, která uvádí na trh nebo do oběhu obaly, splní povinnosti stanovené pro zpětný odběr a využití odpadu z obalů. A to buď samostatně organizačně a

technicky na vlastní náklady. Nebo přenesením těchto povinností na jinou osobu spolu s převedením vlastnického práva k obalu, k němuž se tyto povinnosti vztahují, nebo uzavřením smlouvy o zajištění plnění povinnosti zpětného odběru a využití odpadu z obalů podle tohoto zákona s autorizovanou obalovou společností. ^[18]

Jsou-li na trh nebo do oběhu uvedeny opakovaně použitelné obaly, pro které je opakované použití organizačně zajištěno způsobem podle kritéria pro zajištění otevřeného a uzavřeného systému opakovaného použití obalu (viz. tabulka č. 1) platí, že pro tyto obaly byl zajištěn zpětný odběr a využití, jestliže z těchto obalů nově uvedených na trh nebo do oběhu je opakovaně použito alespoň 55 % hmotnostních. ^[18]

Tabulka č. 1: Kritéria pro zajištění systému opakovaného použití ^[15]

Označení systému	Vybraná kritéria systému
Uzavřený systém = realizován určitou osobou nebo organizovanou skupinou osob	<ul style="list-style-type: none"> - obal zůstává ve vlastnictví této osoby či skupiny osob, - obal je opakovaně uváděn na trh touto osobou či skupinou osob, - existuje sběrné místo pro shromažďování a zpětné rozdělování těchto obalů, - ke zpětnému převzetí obalu je osoba či skupina osob povinna, pokud byl obal použit v souladu s dohodnutými specifikacemi
Otevřený systém = realizován blíže neurčenými osobami	<ul style="list-style-type: none"> - obal je ve vlastnictví toho, kdo jej právě užívá, - uživatel rozhoduje o tom, zda bude obal opakovaně použit, - mohou existovat sběrná místa pro shromažďování a další vydávání těchto obalů
Smišený systém = systém typický pro opakovaně užívané obaly s pomocnými výrobky, které jsou v nevratných (jednocestných) obalech	<ul style="list-style-type: none"> - opakovaně použitelný obal je ve vlastnictví konečného uživatele, - konečný uživatel jej plní s použitím pomocného výrobku, - na trhu jsou dostupné pomocné výrobky (náhradní balení)

7.3 Osoba, která uvádí na trh obalový prostředek

Je povinna na požádání předložit kontrolním orgánům technickou dokumentaci nezbytnou k prokázání splnění povinností stanovených v podmínkách uvedení obalů na trh. A průkazně informovat své odběratele o tom, že obalový prostředek splňuje požadavky stanovené v podmínkách uvedení obalu na trh. ^[18]

7.4 Označování Obalů

Pokud osoba, která uvádí na trh nebo do oběhu obal nebo balený výrobek, označí na tomto obalu nebo baleném výrobku materiál, ze kterého je obal vyroben, je povinna

provést toto značení v souladu s právem Evropské unie podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES o obalech a obalových odpadech. ^[18]

7.5 Opakovaně použitelné obaly

Osoba, která uvádí na trh nebo do oběhu výrobky, jejichž obaly jsou opakovaně použitelné, je povinna učinit organizační, technická nebo finanční opatření odpovídající pro systémy zajištění opakovaného použití obalů. Náležitosti těchto opatření a způsob a postup opakovaného použití stanoví příslušná harmonizovaná česká technická norma. ^[18]

7.6 Vratné obaly

Osoba, která uvádí na trh nebo do oběhu výrobky, jejichž obaly jsou vratné, je povinna zajistit opakované použití těchto obalů podle bodu B. 1 kritéria pro uzavřený systém, nebo podle bodu B. 2 kritéria pro otevřený systém, nebo využití odpadů z těchto obalů. ^[18]

7.7 Vratné zálohované obaly

Pokud je součástí opatření účtování zvláštní peněžní částka záloha, která je přímo vázána k vratnému obalu použitému k prodeji výrobku a jejíž vrácení po vrácení tohoto obalu je kupujícímu při prodeji výrobku zaručeno, je tento obal vratným zálohovaným obalem podle tohoto zákona. ^[18]

7.8 Zpětný odběr

Pokud osoba, která uvádí na trh nebo do oběhu obaly nebo balené výrobky, neprokáže, že se z těchto obalů nestaly na území České republiky odpady, je povinna zajistit zpětný odběr těchto obalů nebo odpadů z těchto obalů. Zpětný odběr zajišťuje bez nároku na úplatu za tento odběr. Přitom je povinna dbát zejména na dostatečnou četnost sběrných míst a jejich dostupnost. ^[18]

Osoby, které uvádějí na trh nebo do oběhu výrobky prodejem spotřebiteli, a autorizované obalové společnosti jsou povinny informovat odběratele a spotřebitele o způsobu zajištění zpětného odběru. ^[18]

7.9 Využití odpadu z obalů

Osoba, která uvádí na trh nebo do oběhu obaly nebo balené výrobky, neprokáže, že se z těchto obalů nestaly na území ČR odpady, je povinna zajistit, aby odpady z obalů, který jí byly uvedeny na trh či do oběhu, byly využity. ^[18]

7.10 Seznam osob

Osoba, která uvádí na trh nebo do oběhu obaly nebo balené výrobky, je povinna podat návrh na zápis do Seznamu osob, které jsou nositeli povinnosti zpětného odběru nebo využití odpadu z obalů. Seznam je veřejným seznamem. Každý má právo do něj nahlížet nebo si pořizovat kopie či výpisy. ^[18]

Povinnost se nevztahuje na osobu, která má uzavřenu smlouvu o sdruženém plnění na všechny obaly, které uvádí na trh nebo do oběhu. A také na osobu uvádějící obaly na trh nebo do oběhu prodejem spotřebiteli, pokud ve vztahu ke všem obalům jí uváděným na trh nebo do oběhu prokazatelně plní povinnosti zpětného odběru a využití odpadů z obalů jiná osoba. ^[18]

7.11 Evidence

Osoba, na kterou se vztahuje povinnost zapsat se do Seznamu osob je povinna:

- vést průběžně evidenci o obalech a odpadech z obalů a o způsobech nakládání s nimi,
- ohlašovat údaje z této evidence za uplynulý kalendářní rok nejpozději do 15. února následujícího roku Ministerstvu životního prostředí

prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí nebo datové schránky ministerstva určené k plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí podle zákona o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů,

- prokázat na vyžádání Ministerstva životního prostředí nebo České inspekce životního prostředí pravdivost vedených a ohlašovaných údajů,
- uschovávat doklady s údaji vedenými v této evidenci a ohlašovanými z této evidence po dobu nejméně 5 let. ^[18]

7.12 Autorizovaná obalová společnost

Autorizovaná obalová společnost je právnickou osobou založenou jako akciová společnost, které bylo vydáno rozhodnutí o autorizaci. Autorizací se rozumí oprávnění zajišťovat sdružené plnění povinnosti zpětného odběru a využití odpadu z obalů a k tomuto účelu uzavírat smlouvy o sdruženém plnění. ^[18]

Pro autorizovanou společnost platí ustanovení obchodního zákoníku, nestanoví-li zákon č. 477/2001 Sb., o obalech jinak. Rozhodnutí o autorizaci vydává Ministerstvo životního prostředí na podkladě žádosti akciové společnosti a po projednání s Ministerstvem průmyslu a obchodu a s Ministerstvem zemědělství. ^[18]

7.13 Podmínky pro zajištění sdruženého plnění

1) Autorizovaná společnost je povinna:

- stanovit podmínky uzavření smlouvy o sdruženém plnění pro všechny osoby jednotně a tak, aby žádný typ obalu nebyl neodůvodněně znevýhodněn v hospodářské soutěži,
- uzavřít smlouvu o sdruženém plnění s každou osobou, která o uzavření smlouvy projeví zájem a nemá vůči autorizované společnosti nesplněné splatné závazky,

- v souladu s rozhodnutím o autorizaci zajišťovat zpětný odběr a využití odpadu z obalů, na něž se vztahují jí uzavřené smlouvy o sdruženém plnění v souladu s podmínkami stanovenými tímto zákonem a v rozhodnutí o autorizaci. ^[18]

2) Autorizovaná společnost nesmí sdělovat informace o množství obalů uvedených na trh nebo do oběhu jednotlivými osobami, s nimiž uzavřela smlouvu o sdruženém plnění, třetím osobám, s výjimkou jejich sdělení příslušnému správnímu úřadu. ^[18]

3) Jestliže autorizovaná společnost provádí zajišťování sdruženého plnění ve spolupráci s obcemi na základě smluv s nimi, je povinna uzavřít smlouvu s každou obcí, která o její uzavření projeví zájem, za podmínek obdobných jako s ostatními obcemi. ^[18]

8 Správní úřady v oblasti nakládání s obaly a odpady z obalů

Státní správu v oblasti nakládání s obaly a odpady z obalů vykonávají:

- Ministerstvo životního prostředí,
- Ministerstvo průmyslu a obchodu,
- Ministerstvo zemědělství,
- krajské hygienické stanice,
- Česká obchodní inspekce,
- Česká zemědělská a potravinářská inspekce,
- Česká inspekce životního prostředí,
- Státní ústav pro kontrolu léčiv,
- Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv,
- celní úřady.

8.1.1 Ministerstvo životního prostředí

Ministerstvo životního prostředí jako ústřední správní úřad v oblasti nakládání s obaly a odpady z obalů. Mezi jeho další úlohy patří vydávat rozhodnutí o autorizaci po projednání s Ministerstvem průmyslu a obchodu a Ministerstvem zemědělství. Dále vede seznam vydaných rozhodnutí o autorizaci, rozhodnutí o změně nebo zrušení rozhodnutí o autorizaci a zveřejňuje je ve Věstníku Ministerstva životního prostředí a označuje ve výpisu emise akcionáře, kterým byla pozastavena akcionářská práva. Zpracovává a vede souhrnnou evidenci o obalech, odpadech z obalů a o způsobech nakládání s nimi. Dohlíží na činnost autorizovaných společností a ukládá autorizované společnosti opatření ke zjednání nápravy. Pověřuje právnické a fyzické osoby k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů a jeho náplní práce je také koordinovat postupy s ostatními ministerstvy a ústředními orgány státní správy. Nezastupitelné činnosti MŽP je také poskytování Evropské komisi v požadovaném rozsahu a požadovaným způsobem údaje o nakládání s obaly a odpady z obalů v České republice, zajišťuje, aby celkové množství využitých odpadů z obalů bylo v souladu s mezinárodními závazky, kterými je Česká republika vázána a zajišťuje ve spolupráci s Ministerstvem průmyslu a obchodu vhodnou formou informování veřejnosti o úloze spotřebitelů při přispívání k opakovanému používání, využívání a recyklaci obalů a odpadu z obalů. ^[18] ^[10]

8.1.2 Ministerstvo zemědělství a Ministerstvo průmyslu a obchodu

Ministerstvo průmyslu a obchodu, stejně jako Ministerstvo zemědělství vydává stanovisko Ministerstvu životního prostředí k žádosti o vydání rozhodnutí o autorizaci, změně rozhodnutí o autorizaci a ke zrušení rozhodnutí o autorizaci. ^[18]

8.1.3 Krajské hygienické stanice

Krajské hygienické stanice kontrolují plnění povinností týkajících se prevence, uvádění obalů na trh nebo do oběhu, jejich označování a opakované použití v případě obalů kosmetických prostředků. Při zjištění porušení těchto povinností ukládají ochranná opatření, opatření k nápravě a pokuty. ^[18]

8.1.4 Česká obchodní inspekce

Česká obchodní inspekce kontroluje plnění povinností týkajících se prevence, uvádění obalů na trh nebo do oběhu, jejich označování a opakovaného použití, s výjimkou obalů kosmetických prostředků, obalů, které přicházejí do přímého styku s potravinami, obalů léčivých přípravků a obalů surovin pro přípravu humánních léčivých přípravků. Dále kontroluje zajištění zpětného odběru osobami, které uvádějí obaly nebo balené výrobky na trh nebo do oběhu prodejem spotřebiteli. Tyto osoby jsou povinny jí na žádost prokázat způsob zajištění zpětného odběru. Kontroluje zajištění prodeje nápojů ve vratných zálohovaných obalech u právnických osob nebo fyzických osob oprávněných k podnikání, které uvádějí balené nápoje na trh nebo do oběhu prodejem spotřebiteli. V případě zjištění porušení povinností při kontrole ukládá ochranná opatření, opatření k nápravě a pokuty. ^[18]

8.1.5 Státní zemědělská a potravinářská inspekce

Státní zemědělská a potravinářská inspekce kontroluje plnění povinností týkajících se prevence, uvádění obalů na trh nebo do oběhu, jejich označování a opakovaného použití v případě obalů, které přicházejí do přímého styku s potravinami. Při zjištění porušení těchto povinností ukládá ochranná opatření, opatření k nápravě a pokuty. ^[18]

8.1.6 Státní ústav pro kontrolu léčiv

Státní ústav pro kontrolu léčiv kontroluje plnění povinností týkajících se prevence, uvádění obalů na trh nebo do oběhu, jejich označování a opakovaného použití v případě obalů humánních léčivých přípravků a obalů surovin pro přípravu humánních léčivých přípravků, při zjištění porušení těchto povinností ukládá ochranná opatření, opatření k nápravě a pokuty. ^[18]

8.1.7 Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv

Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv kontroluje plnění povinností týkajících se prevence, uvádění obalů na trh nebo do oběhu, jejich označování a opakovaného použití v případě obalů veterinárních léčivých přípravků a obalů surovin pro přípravu veterinárních léčivých přípravků, při zjištění porušení těchto povinností ukládá ochranná opatření, opatření k nápravě a pokuty. ^[18]

8.1.8 Česká inspekce životního prostředí

Česká inspekce životního prostředí (ČIŽP) odborný orgán, který je pověřen dozorem nad plnění právních předpisů v oblasti životního prostředí. Tato organizace je podřízena Ministerstvu životního prostředí. Svou činnost vykonává v 5 oblastech: ochrana vod, ochrana přírody, ochrana ovzduší, odpadové hospodářství, ochrana lesa. [11]

Ve vztahu k obalovému odpadu česká inspekce životního prostředí kontroluje plnění povinnosti zpětného odběru. Při zjištění porušení těchto povinností ukládá ochranná opatření, opatření k nápravě a pokuty. Nositelé těchto povinností jsou povinni jí na žádost prokázat zajištění plnění povinnosti zpětného odběru a využití odpadu z obalů. [18]

8.1.9 Celní úřady

Celní úřady jsou oprávněny kontrolovat, zda obaly nebo balené výrobky dovážené do České republiky nebo přepravované z členských států Evropské unie do České republiky splňují požadavky tohoto zákona. V případě pochybností, zda jsou naplněny podmínky tohoto zákona, celní úřady propustí kontrolované zboží do příslušného celního režimu nebo k další přepravě a manipulaci, vyzvou příslušný kontrolní orgán ke kontrole a současně uvědomí o této výzvě Ministerstvo životního prostředí. [18]

9 Instituce zabývající se nakládáním s obalovým odpadem

9.1 Autorizovaná obalová společnost EKO-KOM

Autorizovaná obalová společnost EKO-KOM byla již v roce 1997 založena průmyslovými podniky vyrábějícími balené zboží. Tato nezisková akciová společnost vytvořila a efektivně provozuje celorepublikový systém, který zajišťuje třídění, recyklaci a využití obalového odpadu na kvalitní evropské úrovni. Pro celý komplex souboru činností zajišťovaných společnostmi se ujal název „Systém EKO-KOM“. [13]

Obrázek č. 1: Schéma společnosti EKO-KOM^[13]

Tento systém, založený na spolupráci průmyslových podniků, měst a obcí zajišťuje, aby odpady z použitých obalů byly spotřebitelem vytríděny, svezeny sběrovou technikou, utříděny a konečně využity jako druhotná surovina nebo případně jako zdroj energie.^[13]

Společnost EKO-KOM dlouhodobě dosahuje požadované míry recyklace, aby mohla splnit za své klienty povinnosti zpětného odběru a využití obalových odpadů ve standardech vyžadovaných zákonem. Přestože z hlediska výsledků recyklace patříme mezi přední systémy v EU, z hlediska jednotkových nákladů na tunu recyklovaného odpadu patříme mezi systémy nejúspornější. Spolu s českými městy a obcemi, tak náš průmysl vytvořil systém třídění a recyklace odpadu, který patří k nejúčinnějším a současně nejefektivnějším v Evropě.^[13]

Více k činnostem společnosti EKO-KOM

V rámci plnění zákonných požadavků za své klienty, EKO-KOM zajišťuje kontinuální odbyt vyříděné suroviny, což znamená udržet dostatečnou kvalitu výstupního produktu, která je prodejná jak na evropském tak i globálním trhu. ^[13]

Pro splnění veškerých požadavků zákona za své klienty, musela společnost EKO-KOM přesvědčit minimálně 65% spotřebitelů, aby si osvojili správné návyky třídění odpadu. Udržování stabilní ochoty alespoň 65% spotřebitelů využívat službu zpětného odběru vyžaduje účinný mix komunikačních technik zahrnujících standardní reklamní nástroje i formy dlouhodobého vzdělávání. Na spotřebitelské chování je nutné působit i z hlediska kvality třídění, protože míra znečištění odpadu přímo souvisí s náklady celého systému a stabilitou odbytu výstupní suroviny. ^[13]

Efektivita celého systému recyklace obalů se opírá o spolupráci s kraji a obcemi. Společné projekty zaměřené na optimalizaci a zefektivnění systémů třídění komunálních odpadů a zvýšení účasti obyvatel na třídění v konkrétních lokalitách přinášejí úspory našim klientům i veřejným rozpočtům. ^[13]

Podmínkou dostatečné účasti obyvatel na třídění odpadů je dostupná sběrná síť. Je prakticky ověřeno, že pokud vzdálenost, kterou musí občan ujít k nejbližšímu kontejneru, přesáhne 400 metrů, pak bude odpad třídít nejvýše 5% populace. Pro stabilní zapojení nejméně 65% spotřebitelů do třídění odpadu musí být sběrné kontejnery rozmístěny tak, aby běžná donášková vzdálenost nepřesahovala 150 metrů. Současná průměrná vzdálenost k nejbližšímu sběrnému místu je okolo 101 metrů, což znamená, že kvalita sběrné sítě vyžadovaná spotřebiteli je námi poskytována již na většině území státu. Sběrná síť je v současné době tvořena téměř 241 tisíci kontejnery na tříděný sběr papíru, plastů, skla a nápojových kartonů a v menší míře kovů. Je doplněna pytlovým sběrem a dalšími způsoby sběru jako jsou sběrné dvory a výkupny. ^[13]

9.2 Česká informační agentura životního prostředí (CENIA)

K 1. 4. 2005 byla z Českého ekologického ústavu na základě rozhodnutí Ministerstva životního prostředí vytvořena CENIA česká informační agentura životního prostředí. CENIA je zkratka anglického: Czech Enviromental Information Agency. ^[14]

CENIA je příspěvkovou organizací Ministerstva životního prostředí. Cílem CENIA je shromažďování, hodnocení, interpretace a distribuce informací o životním prostředí. ^[14]

Tato informační agentura spravuje i Integrovaný systém ohlašovacích povinností ISPOP, který zajišťuje plnění legislativně povinných hlášení z oblasti životního prostředí a současně poskytuje data pro průřezové environmentální informace. Datovým výstupem CENIA je informační systém statistiky a reportingu životního prostředí ISSaR, který obsahuje přehledně zpracovaný soubor všech statistických údajů a indikátorů stavu životního prostředí. Dále CENIA spravuje mapové služby portálu veřejné správy geoportal.gov.cz které představují praktickou aplikaci dat o životním prostředí. CENIA spolupracuje se všemi poskytovateli datových zdrojů v resortu životního prostředí a s řadou vědeckých institucí i universitních pracovišť. V rámci České republiky je CENIA kontaktním místem Evropské agentury pro životní prostředí (EEA). ^[14]

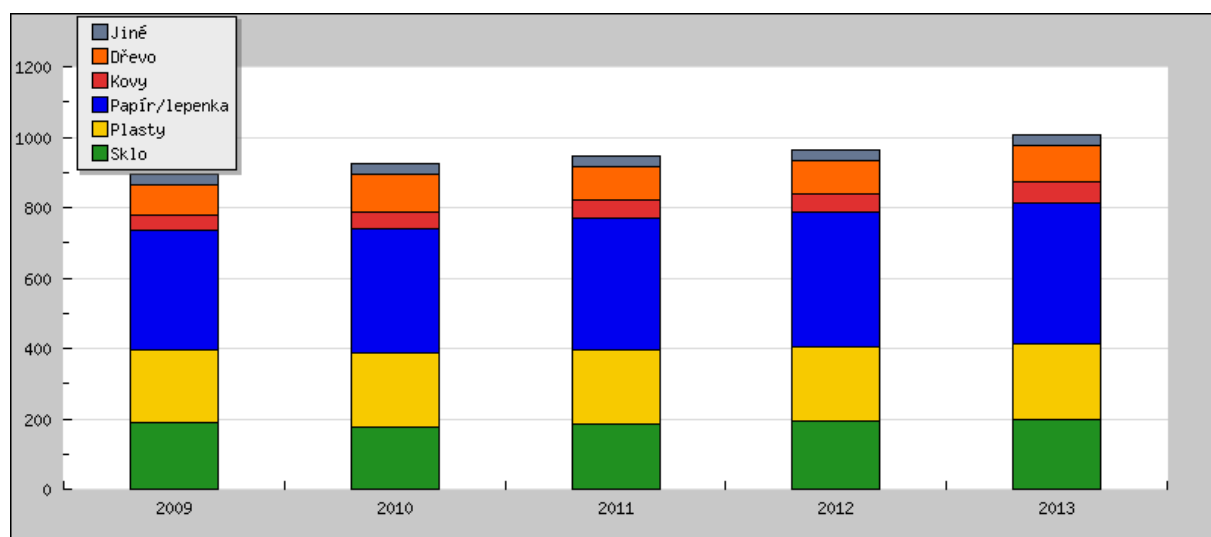
10 Přehled vývoje nakládání a recyklace s obalovým odpadem

Dle grafu, který zveřejnila společnost informačního systému, statistiky a reportingu životního prostředí ISSaR lze vyčíst, že produkce odpadů z obalů v České republice narůstá. V časovém rozmezí od roku 2009 až do roku 2013 se na našem území vyprodukovalo o 12,5 % více obalového odpadu. V roce 2013 bylo v ČR vyprodukováno více jak milion tun odpadů z obalů, meziročně tak došlo k nárůstu o 4,5 %. Od roku 2009 má produkce odpadů z obalů roční nárůst kolem 3 %. (viz. graf č. 1) ^[12]

Druhové zastoupení odpadů z obalů

Největší část obalového odpadu zaujímají papírové nebo lepenkové obaly (39,7 %), po nich následují plasty (21,4 %) a sklo (19,7 %). Složení se v časovém rozpětí roků 2009 až 2013 výrazně nemění. Jednotlivé složky se v meziročně pohybují okolo 5 %. (viz. graf č. 1) ^[12]

Graf č. 1: Vzniklé obalové odpady a struktura jejich složení, ČR [tis. t] ^[12]

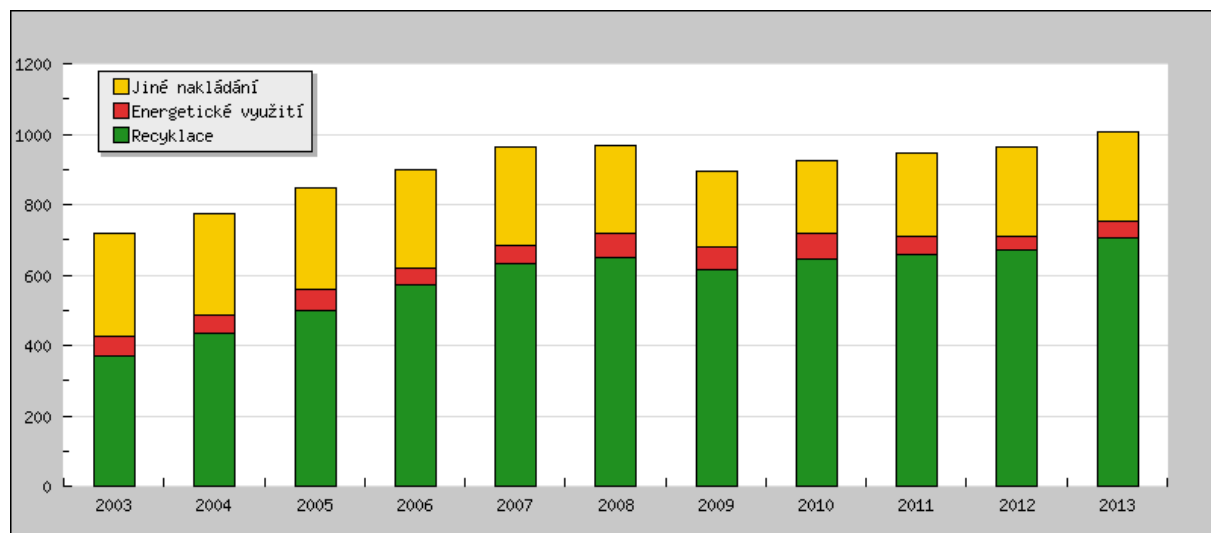

Tabulka č. 2: Vzniklé obalové odpady a struktura jejich složení, ČR [t] ^[12]

Rok	Autor dat	Kvalita údaje	Sklo [t]	Plasty [t]	Papír/lepenka [t]	Kovy [t]	Dřevo [t]	Jiné [t]	Celkem [t]
2009	MŽP	konečný údaj	188 086	208 815	337 799	45 524	86 343	27 786	894 353
2010	MŽP	předběžný údaj	176 271	209 550	353 413	49 752	105 358	28 382	922 726
2011	MŽP	konečný údaj	186 966	209 414	374 591	51 282	94 548	28 515	945 316
2012	MŽP	konečný údaj	193 848	211 660	379 627	54 295	95 255	27 661	962 346
2013	MŽP	konečný údaj	197 844	215 122	398 846	59 847	106 267	27 823	1 005 749

Při sledovaném nárůstu obalových odpadů je pozitivním faktem, že se zvyšuje míra recyklovaných odpadů z obalů. Zvýšení recyklovaných odpadů z obalů v průběhu let 2009 až 2013 bylo o 87,7 tisíc tun. Energetické využití pokleslo od roku 2009 do roku 2013 ze 7,0 %, na hodnotu 4,8 %. Meziročně byl ale vysledován růst o 0,4 %. (viz. graf č. 2) ^[12]

Graf č. 2: využití obalových odpadů ČR [tis. t] ^[12]

Tabulka č. 3: Využití obalových odpadů, ČR [tis. t] ^[12]

Rok	Autor	Kvalita dat	Recyklace (tis. t)	Energetické využití (tis. t)	Jiné nakládání (tis. t)
2003	MŽP	konečný údaj	615,61	62,56	295,64
2004	MŽP	předběžný údaj	646,01	73,07	291,06
2005	MŽP	konečný údaj	659,18	52,05	289,98
2006	MŽP	konečný údaj	672,54	35,89	279,68
2007	MŽP	konečný údaj	703,36	48,27	277,20
2008					250,32
2009					216,18
2010					203,64
2011					234,09
2012					253,92
2013					254,12

11 Nakládání s odpadem z obalů

U nás do roku 1989 nebyla řešena ochrana životního prostředí v rámci nakládání s odpady. Zvrat nastal v roce 1991, kdy byl schválen první zákon o životním prostředí č. 17/1992 Sb. Za zmínku stojí i to, že v zákoně byla uvedena definice udržitelného rozvoje. Po té nastává doba třídění odpadů, která přetrvává dodnes. Později v roce 1997 začal platit zákon č. 125/1997 Sb., o odpadech, v tomto zákoně jen dva paragrafy rozebíraly odpady z obalů. V tom samém roce vzniká výše zmíněná společnost EKO-KOM, a.s., se záměrem vytvořit v České republice systém zeleného bodu. Úkolem je přenést odpovědnost, kterou nesou obce za odpady z obalů na přímé producenty neboli výrobce. V současnosti EKO-KOM uzavírá smlouvy s obcemi, podle kterých je pak v obci udržován a zlepšován sběr a roztřídění domovního odpadu. Motivace obcí je finanční příspěvek, který se vypočte z množství vytříděného odpadu. Tento roztříděný odpad putuje k dalšímu využití. Pro obec z toho plyne snížení nákladů, jak na svoz, tak nakládání s odpadem. ^[9]

11.1 Třídění

Na našem území je nejvíce využíván nádobový donáškový systém. Znamená to, že vytříděný odpad se nosí do kontejnerů, které jsou barevně označeny pro zřetelnost uživatelům, co kam patří. ^[9]

Pro papír je určen modrý kontejner. Papír by se neměl vhazovat do kontejneru nějakým způsobem znečištěný, například mastný nebo mokrá. Důvodem je, že papír se při recyklaci nedá úplně zbavit nečistot. Následné využití papíru, by tak s případnými nečistotami nebylo možné. Proto je důležité dodržovat pravidla třídění. ^[9]

Sklo se třídí dvěma cestami. Sklo bez ohledu na jeho barvu se vhazuje do kontejneru zelené barvy. Další forma je oddělený sběr skla bílého. Tímto způsobem se bílé sklo dá využít na opětovnou výrobu skla bílého, nebo skla jiné barvy. Barevné sklo zatím neumíme odbarvit. Do kontejnerů určených pro sklo nepatří: keramika, drátěné sklo, porcelán nebo zrcadla. ^[9]

Plasty jsou tříděny do žlutého kontejneru. Výjimkou je PVC, který do žlutého kontejneru nepatří. U plastových obalů je vhodné zmenšit objem, proto PET-lahve sešlapujeme. Do kontejneru žluté barvy nepatří znečištěné plasty, mastné, nebo obsahující chemikálie. ^[9]

Před několika lety se začaly užívat i oranžové kontejnery, ty jsou určeny pro nápojové kratony. Tyto obaly známe i pod nesprávným názvem tetrapack. Tento název patří jednomu z největších výrobců tohoto obalu na našem trhu. Jedná se o krabice, které jsou složeny z papíru, plastu a v některých případech z tenké kovové folie. Běžně se v těchto obalech objevují výrobky, jako jsou džusy, mléka spolu s dalšími nápoji. Tyto obaly se mohou vhazovat i do kontejnerů, které jsou označeny příslušnou informací. V některých obcích se tyto obaly dávají do oranžových pytlů. ^[9]

Ostatní odpady se můžou ve většině případů odevzdat na sběrný dvůr. Tento způsob se vztahuje spíše na jiné druhy odpadů, jako jsou z obalů například léky, výbojky, akumulátory, baterky, barvy, lepidla, oleje atd. ^[9]

11.2 Skládkování

Skládkování se v dnešní době řadí mezi nejlevnější a nejvyužívanější způsob likvidace odpadů. Je to řízený proces ukládání odpadů na skládku. Pro tyto účely využíváme zařízení skládka. ^[7]

Skládka je dle zákona technické zařízení pro ukládání odpadů. Podle druhu ukládaných odpadů rozdělujeme skládky na tři druhy. ^[7]

- Zařízení pro ukládání inertních odpadů.
- Zařízení pro ukládání ostatních odpadů.
- Zařízení pro ukládání nebezpečných odpadů.

Skládkování má i jako ostatní způsoby odstraňování odpadů své specifické technologie a postupy. Dle umístění skládky se může ukládat pod úroveň terénu do prohlubní, nebo vrstvit nad úroveň terénu. Zvláštním způsobem je pak ukládání odpadu do podzemních dutin, ať už přírodních nebo umělých. Tento způsob je nazýván jako hlubinná injektáž. Každá skládka má několik ochranných vrstev. Základem je těsnící vrstva, která brání úniku tzv. skládkových vod a výluhů do okolního prostředí a podzemních vod. Skládky jsou vybaveny odvodňovací soustavou, která prostřednictvím drenážního potrubí odvádí do speciálně zabezpečené jímky skládkovou vodu. Skládková voda je vlastně srážková voda, která naprší na plochu skládky a prosákne uloženým odpadem. Z některých skládek (především komunálního odpadu) se získává skládkový plyn. Tento plyn se

skládá z metanu, oxidu uhličitého a stopového množství příměsí. Vznik tohoto plynu je způsobem rozkladem organické hmoty. Takto získaný plyn se spaluje v kogeneračních jednotkách a získává se elektrická energie. ^[7]

Na skládkách se provádí tzv. hutnění odpadu, které spočívá ve stlačování jednotlivých vrstev odpadu. Kromě toho, že na skládku se pak vejde více odpadů, přispívá hutnění i k tvorbě skládkového plynu, k omezení zápachu, úletu lehkých částic odpadu i k omezení aktivity nežádoucích živočichů, jako jsou hlodavci nebo ptáci. Hutnění má význam i bezpečnostní. Při pravidelném hutnění se i eliminuje vznik požárů. ^[7]

Po takovémto naplnění kapacity skládky přichází poslední fáze skládkování a to uzavření a rekultivace. Skládku je nutno zabezpečit proti úniku jakýchkoli znečišťujících látek. Toto zabezpečení se provádí ve většině případů zasypáním skládky inertním materiálem (neznečištěnou odpadní zeminou) a osázením takto vzniklé plochy zelení. ^[7]

11.3 Recyklace

Odpady, které se sváží s kontejnerů, se dále musejí dotřídit. Dotřídění se provádí na dořizovací lince. Jednotlivé druhy odpadů jsou určeny k dalšímu zpracování (recyklace) spolu s dotříděním se odstraní nežádoucí nečistoty a příměsí. Při recyklaci dochází ke znovu využití odpadů na nové materiály. ^[9]

11.3.1 Recyklace papíru

Sběrný papír slouží k opětovné výrobě nového papíru. Papír je možné recyklovat opakovaně. Vhodné jsou k recyklaci například kancelářský papír, sešity, noviny, letáky, časopisy, kartony a lepenka. ^[9]

11.3.2 Recyklace skla

K výrobě nového skla se přidává upravená směs ze střepů. Šetří se nejen množství primárních surovin, tak i energie. Sklo se dá takto používat opakovaně. Nejčastěji se takto vyrábí opět skleněné obaly či jiné skleněné výrobky. ^[9]

11.3.3 Recyklace plastů

Kvůli odlišnému složení a vlastnostem je každý druh plastu zpracováván jiným způsobem. Z PET láhví se vyrábějí polyesterová vlákna, která se používají na výrobu

oblečení, výplň spacáků a zimních bund, přidávají se do tzv. zátěžových kobereců. Z fólií (sáčků a tašek) se opětovně vyrábějí různé pytle a fólie. Pěnový polystyren slouží k výrobě speciálních cihel. Ze směsi plastů lze vyrábět např. zahradní nábytek, odpadkové koše a mnoho dalších. ^[9]

11.3.4 Recyklace kovů

Kovové odpady jsou přepravovány ze sběren druhotných surovin nebo sběrných dvorů do hutí, kde se přetavují. Z některých plechovek tak vznikají opět plechovky, nebo jakýkoliv jiný kovový výrobek. ^[9]

11.3.5 Recyklace nápojových kartonů

Recyklovat nápojové kartony je možné v papírnách protože papír je hlavním nejvíce zastoupeným materiálem tohoto obalu, je možné ho zpracovávat jako starý papír. Zbytky což jsou hliník a polyetylen lze využít přímo v papírně pro ohřev vody či dále zpracovat na palety a podobně. Dalším způsobem je zpracování na speciální lince. Nápojové kartony se rozdrť a drť se za tepla lisuje do desek, které připomínají dřevotřísku nebo sádrokarton. Stejným způsobem se dají i využívat. Svoje uplatnění tak najdou ve stavebnictví, při výrobě nábytku nebo palet na převážení zboží. ^[9]

11.4 Spalování odpadů

Tento způsob odstraňování odpadů je poměrně mladý a málo zastoupený. Nicméně s tlakem potřeby řešit neustálé zvyšování množství odpadu a nedostatek kapacit pro skládkování, lze v budoucnu očekávat výrazný nárůst takovýchto zařízení. ^[16]

Spalování je způsob likvidace odpadů založený na energetickém využití odpadu. Při tomto procesu dochází ke spálení odpadu a využívání tepelné energie. Ta je pak zdrojem energie v systémech centrálního zásobování teplem ve městech, nebo zdrojem pro výrobu páry k pohonu parních turbín. Takto lze získat elektrickou energii, která je pak předávána do elektrické rozvodné sítě. Spalovny můžeme dělit dle druhu spalovaného odpadu na spalovny komunálního odpadu a spalovny nebezpečného odpadu. ^[16]

Výhody energetického využití jsou snížení objemu až na 10% a současně hmotnosti až na 25%. Dále mezi významnou výhodou patří snížení množství skládkových plynů, které unikají i ze zabezpečených skládek. A v neposlední řadě úspora nerostných surovin využívaných k energetickým účelům. ^[16]

12 Závěr

Hlavním cílem této bakalářské práce bylo legislativní zhodnocení vývoje nakládání s odpady v České republice se zaměřením na odpad z obalů. Současná legislativní podoba, která se zabývá odpady v České republice dnes, je na vysoké úrovni ve srovnání s rokem 1997, kdy u nás vznikl vůbec první zákon, který se řešil problematiku s odpady. Svědčí o tom už to že, předchůdce dnešního zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech měl pouhých 17 paragrafů a jednu přílohu.

Od roku 2001 upravuje nakládání s obalovým odpadem přímo zákon č. 477/2001 Sb. o obalech. Tento zákon upravuje pravidla týkající se shromažďování, přepravy, skladování, likvidace a využití obalových odpadů. V zákoně jsou také přímo definovány druhy odpadů, které do zákona o obalech spadají. Zákon o obalech upravuje také povinnosti výrobce obalu a myslí i na způsob nakládání s použitým obalem. Metody zpracování a využití odpadu jsou možné využít až v případě že je odpad vytríděn do jednotlivých složek. Sběr a recyklaci jednotlivých vytríděných složek zajišťuje v České republice společnost EKO - KOM. Tato nezisková společnost vznikla v roce 1997 a nyní zajišťuje veškeré nakládání s obalovým odpadem. Podle statistických údajů se produkce obalových odpadů stále zvyšuje. Toto zvyšování je dle mého názoru zapříčiněno stále se zvyšující životní úrovní. Na druhou stranu je pozitivní fakt, že se čím dál vyšší podíl těchto odpadů recykluje.

13 Použité zdroje

Literární zdroje

- [1] HŘEBÍČEK, J. Nové evropské standardy v poskytování informací o odpadovém hospodářství. *Odpadové fórum*. 2003. sv. 2003, č. 9, s. 14--15. ISSN 1212-7779.
- [2] BENEŠ, B. *Odpadové hospodářství*. Praha: Verlag Dashöfer, 2005. ISBN 80-86229-33-5.
- [3] KURAŠ, M. -- DIRNER, V. -- SLIVKA, V. *Odpadové hospodářství*. 1. vyd. Chrudim: Ekomonitor, 2008. 143 s. ISBN 978-80-86832-34-0.
- [4] ALTMAN, V. *Odpadové hospodářství*. Praha: MŽP, 1996. 89 s. PHARE. ISBN 80-7078-372-9.
- [5] SLIVKA, V. -- DIRNER, V. -- KURAŠ, M. *Odpadové hospodářství I : praktická příručka*. 1. vyd. Praha: Ministerstvo životního prostředí, 2006. 130 s. ISBN 80-248-1245-2.
- [6] STAŇKA, R. *Analýza nakládání s obalovým odpadem v obcích ČR*. Bakalářská práce. Brno: MZLU v Brně, 2009.
- [7] FILIP, J. -- KOTOVICOVÁ, J. -- BOŽEK, F. *Komunální odpad a skládkování*. 1. vyd. Brno: Mendelova zemědělská a lesnická univerzita v Brně, 2003. 121 s. ISBN 80-7157-712-X.
- [8] ČESKÉ PRÁVO ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ. *České právo životního prostředí*. 2004, č. 11. Dostupné z: http://www.cspzp.com/dokumenty/casopis/cislo_11.pdf

Internetové zdroje

- [9] *VÍTEJTE NA ZEMI* [online]. 2013 [cit. 2015-04-29]. Dostupné z: <http://www.vitejtenazemi.cz/cenia/index.php?p=index&site=default>

- [10] MINISTERSTVO ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ. *Ministerstvo životního prostředí* [online]. 2015 [cit. 2015-04-28]. Dostupné z: <http://www.mzp.cz/cz/ministerstvo>
- [11] ČESKÁ INSPEKCE ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ. *Česká inspekce životního prostředí* [online]. 2015 [cit. 2015-04-28]. Dostupné z: <http://www.cizp.cz/lang/l=1>
- [12] KLÍČOVÉ INDIKÁTORY ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ ČESKÉ REPUBLIKY. *ISSaR - Informační systém statistiky a reportingu* [online]. 2014 [cit. 2015-04-28]. Dostupné z: <http://issar.cenia.cz/issar/page.php?id=1616>
- [13] EKO-KOM. *EKO-KOM* [online]. 2011 [cit. 2015-04-28]. Dostupné z: <http://www.ekokom.cz/cz/ostatni/o-spolecnosti/system-eko-kom/o-systemu>
- [14] ČESKÁ INFORMAČNÍ AGENTURA ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ. *CENIA* [online]. 2012 [cit. 2015-04-28]. Dostupné z: <http://www1.cenia.cz/www/o-cenia/profil-organizace>
- [15] SYSTÉMY ZAJIŠŤOVÁNÍ OPAKOVANÉHO POUŽITÍ OBALŮ A JEJICH VYBRANÁ KRITÉRIA. *Vybraná kritéria pro opakované použití obalů* [online]. 2015 [cit. 2015-04-29]. Dostupné z: http://www.danarionline.cz/document/attach/uct2007-09-17_3.jpg
- [16] SPALOVÁNÍ. *Spalování* [online]. 2015 [cit. 2015-04-29]. Dostupné z: <http://www1.vsb.cz/ke/vyuka/odpady/cd%20platn%E9/4/4.htm>

Právní předpisy

- [17] Zákon č. 185/2001 Sb. o odpadech
- [18] Zákon č. 477/2001 Sb. o obalech a o změně některých zákonů
- [19] Vyhláška č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady ve znění pozdějších předpisů
- [20] Vyhláška č. 341/2008 Sb., o podrobnostech nakládání s biologicky rozložitelnými odpady a o změně vyhlášky č. 294/2005 Sb., o podmínkách ukládání odpadů na skládky

a jejich využívání na povrchu terénu a změně vyhlášky č. 383/2001 Sb., o
podrobnostech nakládání s odpady (vyhláška o podrobnostech nakládání s biologicky
rozložitelnými odpady)

[21] Vyhláška č. 381/2001 Sb., kterou se stanoví Katalog odpadů, Seznam
nebezpečných odpadů a seznamy odpadů a státy pro účely vývozu, dovozu a tranzitu
odpadů a postup při udělování souhlasu k vývozu, dovozu a tranzitu odpadů (Katalog
odpadů), ve znění pozdějších předpisů

[22] Vyhláška č. 376/2001 Sb., o hodnocení nebezpečných vlastností odpadů ve znění
pozdějších předpisů 43

[23] Vyhláška č. 338/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady

[24] Nařízení vlády č. 352/2014 Sb., o Plánu odpadového hospodářství České republiky
pro období 2015 až 2024

14 Seznam použitých zkratk

EU – Evropská unie

ČR – Česká republika

SKO – Směsný komunální odpad

PET - Polyethylentereftalát – plast

PVC - Polyvinylchlorid

MŽP – Ministerstvo životního prostředí

MZ – Ministerstvo zdravotnictví

PO – Právnícká osoba

FO – Fyzická osoba

OSN – Organizace spojených národů

ISO – Mezinárodní norma ISO (ISO international standard)

OH – odpadové hospodářství

CENIA – Česká informační agentura životního prostředí

ISOH – Informační systém odpadového hospodářství

ES – Evropské společenství

EHS - Evropské hospodářské společenství

ČIŽP – Česká inspekce životního prostředí

ČSN – Česká technická norma

ČSN EN – Česká technická norma, která zavádí do soustavy českých norem evropskou normu

EEA – Evropský hospodářský prostor (European Economic Area)

ISSaR - Informační systém statistiky a reportingu

ISPOP – Integrovaný systém plnění ohlašovací povinnosti

OECD - Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (Organisation for Economic Co-operation and Development)

Seznam použitých tabulek, grafů a obrázků

Tabulka č. 1: Kritéria pro zajištění systému opakovaného použití

Tabulka č. 2: Vzniklé obalové odpady a struktura jejich složení, ČR [t]

Tabulka č. 3: Využití obalových odpadů, ČR [tis. t]

Graf č. 1: Vzniklé obalové odpady a struktura jejich složení, ČR [tis. t]

Graf č. 2: využití obalových odpadů ČR [tis. t]

Obrázek č. 1: Schéma společnosti EKO-KOM